

Смагіна К. В.,

науковий керівник — **Трохименко А. М.** к.е.н., доцент,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ОБЛІКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ АДМІНІСТРАТИВНИМИ ВИТРАТАМИ

Постійне зростання суми та питомої ваги адміністративних витрат у загальній сумі витрат підприємств обумовлює необхідність пошуку оптимальних методик їх обліку та контролю, адаптованих до потреб керівництва та інших користувачів економічної інформації. Вдосконалення бухгалтерського обліку адміністративних витрат підприємств є складовою подальшого вдосконалення процесу управління господарською діяльністю підприємств у ринкових умовах та покращення їхніх фінансових результатів.

Рахунок 92 «Адміністративні витрати» призначено для обліку загальногосподарських витрат, пов'язаних з управлінням та обслуговуванням підприємства. Адміністративні витрати, відображені протягом звітного періоду на дебеті рахунка 92 «Адміністративні витрати», в кінці звітного періоду списуються з кредиту цього рахунка на дебет рахунка 79 «Фінансові результати».

Раціональна організація аналітичного обліку витрат взагалі та аналітичний облік адміністративних витрат зокрема мають важливе значення для визначення їх рівня, контролю й аналізу, а також об'єктивного визначення фінансових результатів діяльності підприємства та оперативності прийняття управлінських рішень.

Аналітичний облік адміністративних витрат ведеться за статтями витрат або в розрізі елементів витрат, де протягом звітного року до рахунку накопичуються витрати підприємства на управління для заповнення відповідної статті Звіту про фінансові результати (рядок 2130) за кожний квартал і звітній рік.

Згідно з пунктом 18 П(С)БО 16 «Витрати» рекомендується вести облік адміністративних витрат за такою номенклатурою статей [1]:

- 1) загальні корпоративні витрати (організаційні витрати, витрати на проведення річних зборів, представницькі витрати тощо);
- 2) витрати на службові відрядження і утримання апарату управління підприємством та іншого загальногосподарського персоналу;

3) витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів загальногосподарського використання (операційна оренда, страхування майна, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення, охорона);

4) винагороди за професійні послуги (юридичні, аудиторські, з оцінки майна тощо);

5) витрати на зв'язок (поштові, телеграфні, телефонні, телекс, факс тощо);

6) амортизація нематеріальних активів загальногосподарського використання;

7) витрати на врегулювання спорів у судових органах;

8) податки, збори та інші передбачені законодавством обов'язкові платежі (крім податків, зборів та обов'язкових платежів, що включаються до виробничої собівартості продукції, робіт, послуг);

9) плата за розрахунково-касове обслуговування та інші послуги банків;

10) інші витрати загальногосподарського призначення.

З метою контролю і аналізу окремих видів адміністративних витрат в аналітичному обліку доцільно виділити окремі субстатті за видами цих витрат.

Наприклад, до статті 2 «Витрати на службові відрядження і утримання апарату управління підприємством та іншого загальногосподарського персоналу»: 2.1. Витрати на службові відрядження. 2.2. Витрати на заробітну плату. 2.3. Витрати на страхування. 2.4. Витрати на додаткові виплати. 2.5. Витрати на навчання. 2.6. Інші витрати на утримання апарату управління підприємством [2].

Основні переваги облікової інформації про витрати, з точки зору її використання в управлінні, полягають у тому, що вона точно відображає, де були здійснені витрати, створює передумови для їх скорочення та допомагає керівництву виявити підрозділи, відповідальні за понесені витрати.

Дані аналітичного обліку адміністративних витрат необхідні для контролю та аналізу, при якому, в першу чергу, суми фактичних витрат порівнюються із сумами адміністративних витрат за кошторисом.

Якість облікових даних про витрати оцінюється адміністрацією підприємства з позиції їх придатності для прийняття управлінських рішень, отже повний і своєчасний контроль за відхиленнями витрат забезпечує оперативне прийняття управлінських рішень [3].

Порядок розподілу адміністративних витрат на окремі види основної діяльності підприємства з метою визначення в управлінському обліку їх рентабельності та ефективності Інструкцією не встановлений. Тому підприємство при веденні управлінського обліку повинно вирішувати це питання самостійно з врахуванням специфіки діяльності [4].

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 19 січня 2010 р. № 318.
2. *Бутинець Ф. Ф.* Теорія бухгалтерського обліку: Підручник. — 3-е вид., доп. і перероб. — Житомир: ЖІТІ, 2011. — 440 с.
3. Бухгалтерський облік: Основи теорії та практики: Підручник / Загородній А. Г., Партин Г. О. — К., 2009. — 422 с.
4. *Іванюта П. В.* Внутрішньогосподарський (управлінський) облік у виробничих підрозділах сільськогосподарських господарюючих суб'єктів: навч. посіб. / П. В. Іванюта. — К.: Центр навч. літератури, 2011. — 362 с.

Сонич Р. О.,

науковий керівник — **Самохвал С. П.,** старший викладач, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ У ЛІСГОСПАХ УКРАЇНИ

Запаси становлять значну частку в активах балансу підприємства, тому від їх правильної оцінки та обліку та відображення на рахунках бухгалтерського обліку залежать показники фінансового стану, на підставі яких приймаються управлінські рішення. Аналіз надходження запасів та їх використання є основною ділянкою аналітичної роботи підприємства, яка забезпечує визначення і контроль точності основного показника діяльності підприємства— обсягу реалізації і фінансових результатів діяльності.

Теоретичні положення і практичні аспекти обліку виробничих запасів обґрунтовані в роботах Ф. Ф. Бутинця, П. С. Безруких, С. Ф. Голова, В. І. Єфименка, В. В. Сопка, та інших дослідників.